

Дружба и мир

Подписанный 2 декабря в Москве договор о взаимопомощи и дружбе между Советским Союзом в Финляндской Демократической Республикой кладет начало новой эре взаимоотношений между обоими государствами. Заключение этого договора стало возможным после того, как финляндский народ сам взял судьбу в свои руки.

Начиная с 1918 года, Финляндия маннергеймов, каяндеров и таннеров была ареной подлых и коварных антисоветских интриг. Ненависть к СССР, к стране, обеспечившей независимость Финляндии, — вот что было основной движущей пружиной внешней политики реакционных кругов финляндской буржуазии, неизменно направивших с помощью социал-демократических лидеров государственный корабль Финляндии по антисоветскому руслу.

В то время, как все соседние с СССР прибалтийские государства, учитывая огромную мощь и международный вес великой социалистической державы, стремились установить с ней прочные дружественные отношения, финские правящие круги заботились только о том, чтобы найти покровителей среди враждебных СССР империалистических держав, готовых поддержать их авантюристические планы создания за счет советских территорий «Великой Финляндии».

С начала войны в Западной Европе враждебность Финляндии по отношению к Советскому Союзу нарастала не по дням, а по часам. Подталкиваемые поджигателями войны из лагеря англо-французского империализма, финляндские горе-политики делали все, чтобы сорвать усилия Советского правительства, направленные к обеспечению в сотрудничестве с Финляндией прочного мира на Балтике и во всей Восточной Европе.

Враждебная интересам мира, а также интересам финского народа, политика шайки Каяндера—Эркко полностью развернулась во время советско-финляндских переговоров.

На советские мирные предложения финляндское правительство ответило военными приготовлениями на Карельском перешейке и во всей стране. Финская печать повела разнузданную кампанию, призывая к войне с СССР. Газеты всерьез заявляли, что наступило время для расширения территории Финляндии вплоть до... Урала! Финские «стратеги» доказывали, что Финляндия сумеет оказать «длительное сопротивление» советским войскам и что за это время в международном положении произойдут крупные перемены и Финляндии будет оказана поддержка извне.

Уповая на эту обещанную «поддержку», финская военщина спровоцировала войну с Советским Союзом.

Уже первые дни боевых действий показали, что расчеты финских вояк построены на песке. Едва только части Красной армии переступили финскую границу, как финский народ поднялся на борьбу против поджигателей войны, за мир и дружбу с Советским Союзом. С помощью Красной армии финский народ сотрет с лица земли провокаторов войны.

Организатором борьбы и побед финского народа является Народное Правительство Финляндской Демократической Республики во главе с г. Куусинен. Программа этого правительства отвечает интересам всего финского народа и интересам мира между народами. Опираясь на поддержку широких масс, новое правительство Финляндии сумеет обеспечить финскому народу прочный мир и независимость страны. В соответствии со своей декларацией это правительство немедленно заключило договор о взаимопомощи и дружбе с Советским Союзом.

Этот договор является исключительно ценным вкладом в дело мира. Отныне между СССР и Финляндией устанавливается нерушимая дружба. Оба государства обязуются в тесном сотрудничестве друг с другом обеспечить безопасность и неприкосновенность своих границ. Отныне колыбель революции—город Ленина и вся северо-западная часть СССР становятся недостижимыми для поджигателей войны.

Если до сих пор Финляндия была опаснейшим очагом войны, который ныне ликвидируется совместными усилиями героической Красной армии и мужественного финского народа, то теперь благодаря договору с СССР демократическая Финляндия станет очагом прочного мира. В этом заинтересованы не только народы СССР и Финляндии, но и все государства, расположенные на Балтийском море. Договор между СССР и Финляндией не направлен против интересов этих стран.

Советско-финляндский договор о взаимопомощи и дружбе является сильным ударом по провокаторам войны, ибо он расстраивает их коварные замыслы. Этот договор является еще одним ярким доказательством исключительного миролюбия Советского Союза, благородства его намерений и последовательности его мирной внешней политики. Взамен небольшой территории на Карельском перешейке Советский Союз передает Финляндской Демократической Республике неизмеримо большую территорию.

22 года назад благодаря Великой Октябрьской социалистической революции Финляндия получила свою независимость. Ныне благодаря мудрой сталинской политике дружбы и мира между народами осуществляется вековая национальная мечта финского

народа о воссоединении с ним карельского народа в едином и независимом финляндском государстве.

Советский Союз взял на себя по договору обязательство оказывать всякую помощь Финляндии, в том числе и военную. Это свое обязательство Советский Союз уже реализует в настоящее время. По приглашению правительства Финляндской Демократической Республики части Красной армии помогают финскому народу подавить вооруженные силы провокаторов войны и сделать Финляндию подлинно независимой и свободной страной.

Финляндская буржуазия давно превратила независимость Финляндии в товар, которым она торговала на империалистической бирже. В своей дикой ненависти к СССР и к собственному народу финские правители в угоду западноевропейским империалистам ввергли свою страну в кровавую авантюру. Задача Красной армии — помочь финскому народу в кратчайший срок восстановить мир, подавить сопротивление врагов СССР и Финляндской Демократической Республики и в тесном сотрудничестве с формируемой Финляндской народной армией обеспечить безопасность СССР и Финляндии.

Советско-финляндский пакт создал для этого все необходимые предпосылки. Благодаря этому договору Финляндия перестала быть страной, служащей империалистам для организации контрреволюционной войны против СССР. Она бок о бок с СССР и другими прибалтийскими государствами твердо становится в ряды держав, охраняющих мир и безопасность на Балтике.

Советско-финляндскому пакту предшествовали пакты о взаимопомощи, заключенные СССР с Эстонией, Латвией и Литвой. Однако, несмотря на огромное значение этих пактов в деле защиты подступов к советским рубежам. Ленинград и северо-западная часть СССР оставались незащищенными. После создания предусмотренной договором советской военно-морской базы на полуострове Ханко устье Финского залива становится недосягаемым для морских сил, враждебных СССР и Финляндии. С переходом к СССР четырех островов, расположенных на подступах к Ленинграду, устраняется опасность, грозящая городу Ленина. Наконец, на крайнем севере переход к СССР полуостровов Рыбачьего и Среднего обеспечивает защиту подступов к Кольскому полуострову и к Мурманску.

Советско-финляндский пакт встречен народами СССР и всей Красной армией с огромным воодушевлением, как событие величайшего исторического значения. Многомиллионный советский народ полностью одобряет мудрую сталинскую внешнюю политику своего правительства.

Красная армия — армия-освободительница с честью и со славой выполнит свой долг до конца. Она поможет финскому народу и его демократическому правительству вызволить Финляндию из грязных лап обанкротившихся гельсингфорских правителей и обеспечить ей мирное существование, благосостояние и прогресс.

[Krasnaja Zvezda, 4. joulukuuta 1939]

Ystävyys ja rauha

Keskinäinen avunanto- ja ystävyyssopimus Neuvostoliiton ja Suomen Kansanvaltaisen Tasavallan välillä, joka allekirjoitettiin joulukuun 2. päivä Moskovassa, merkitsee uuden aikakauden alkua näiden kahden valtion välillä. Sopimuksen teko teki mahdolliseksi sen, että Suomen kansa itse otti kohtalonsa omiin käsiinsä.

Vuodesta 1918 lukien Mannerheimin, Cajanderin ja Tannerin Suomi on ollut viheliäisten ja vahinkoa aiheuttavien neuvostovastaisten salajuonien areena. Viha Neuvostoliittoa kohtaan, maata, joka turvasi Suomen itsenäisyyden – on ollut Suomen porvariston taantumuksellisten piirien ulkopoliittikan liikkeelle paneva voima, joka kurssia muuttamatta on ohjannut Suomen valtiolaivan neuvostovastaiseen uomaan sosialidemokraattisten johtajien avulla.

Toisin kuin kaikki SNTL:n naapurivaltiot Baltiassa, jotka ottivat huomioon uuden sosialistisen valtion valtavan voiman ja kansainvälisen painon ja pyrkivät luomaan vahvat ystävälliset suhteet siihen, Suomen hallitsevat piirit keskittyivät vain Neuvostoliitolle vihamielisten valtioiden sellaisten patruunojen löytämiseen, jotka olisivat valmiit tukemaan heitä seikkailunhaluisissa suunnitelmissaan ”Suur-Suomen” luomiseksi Neuvostoliiton alueiden kustannuksella.

Kun sota länsi-Euroopassa alkoi, Suomen vihamielisyyks Neuvostoliittoa kohtaan ei kasvanut vain päivittäin vaan tunneittain. Englantilais-ranskalaisen imperialistisen leirin sotakiikhoilijoiden töniminä Suomen poliitikkoräpäleet tekivät kaiken mahdollisen romuttaakseen neuvostohallituksen pyrkimykset luoda yhdessä Suomen kanssa kestävä rauha Itämeren ja koko itäisen Euroopan alueelle. Vihaten niin maailman kuin Suomen kansan etuja Cajanderin-Erkon joukkio teki täyskäännöksen Neuvostoliiton ja Suomen neuvottelujen aikana.

Suomen hallitus vastasi Neuvostoliiton rauhantarjouksiin sotilaallisella valmistelulla Karjalan kannaksella ja koko maassa. Suomen lehdistö pani liikkeelle hillittömän kampanjan vaatien sotaa SNTL:n kanssa. Sanomalehdet julistivat vakavissaan, että on tullut aika laajentaa Suomen aluetta . . . Uraliin saakka! Suomalaiset ”stategit” väittivät, että Suomi kykenee panemaan pystyyn ”pitkäaikaisen vastarinnan” neuvostojoukoille ja että tänä aikana kansainvälisessä tilanteessa syntyy merkittäviä muutoksia ja Suomi tulee saamaan tukea ulkopuolelta.

Toivoen tätä luvattua ”tukea” Suomen sotavoimat provosoivat sodan Neuvostoliittoa vastaan.

Jo aivan taistelun ensi päivät osoittivat, että suomalaisten satureiden laskelmat oli rakennettu hiekalle. Niin pian kuin Puna-armeija yksiköt ylittivät Suomen rajan, Suomen kansa nousi taisteluun sotakiikhoilijoita vastaan Neuvostoliiton rauhan ja ystävyyspuolesta. Puna-

armeijan avulla Suomen kansa tulee pyyhkäisemään sotaprovokaattorit maan pinnalta.

Suomen kansan taistelun ja voittojen organisoija on Suomen demokraattisen tasavallan Kansanhallitus johtajanaan hra Kuusinen. Tämän hallituksen ohjelma vastaa koko Suomen kansan etuja ja kansojen välisen rauhan etuja. Nojaamalla laajojen joukkojen tukeen Suomen uusi hallitus kykenee turvaamaan Suomen kansalle pysyvän rauhan ja maan itsenäisyyden. Julistuksensa mukaisesti tämä hallitus teki välittömästi sopimuksen keskinäisestä avusta ja ystävyydestä Neuvostoliiton kanssa.

Tämä sopimus on äärimmäisen arvokas anti rauhalle. Tästä lähtien SNTL:n ja Suomen välille on perustettu rikkomaton ystävyys. Molemmat valtiot sitoutuvat tiiviissä yhteistyössä toistensa kanssa varmistamaan turvallisuuden ja loukkaamattomuuden rajoillaan. Tästä lähtien vallankumouksen kehtoon – Leninin kaupunkiin ja koko SNTL:n luoteisosaan eivät sodanlietsojat pääse.

Vaikka Suomi on ollut kaikkein vaarallisin sotapesäke, sankarillisen Puna-armeijan ja urhean Suomen kansan yhteisponnistukset ovat sen poistaneet ja SNTL:n sopimuksen kautta kansanvaltaisesta Suomesta on tuleva rauhan tyysija. Se ei ole yksinomaan SNTL:n ja Suomen kansojen edun mukaista vaan se on myös kaikkien Itämeren valtioiden etujen mukaista. SNTL:n ja Suomen välinen sopimus ei kohdistu näiden maiden etuja vastaan.

Neuvostoliiton ja Suomen sopimus molemminpuolisesta avunannosta ja ystävyydestä on väkevä isku sotaprovokaattoreille, koska se kääntää nurin heidän katalat suunnitelmansa. Tämä sopimus on jälleen loistava lisätodistus Neuvostoliiton erityisestä rauhanrakkaudesta, sen aikeiden jaloudesta ja sen rauhanomaisen ulkopolitiikan johdonmukaisuudesta. Pienen Karjalan kannaksen alueen tilalle Neuvostoliitto siirtää äärettömän paljon suuremman alueen Suomen kansanvaltaiselle tasavallalle.

22 vuotta sitten Suomi sai Suuren Lokakuun sosialistisen vallankumouksen ansiosta itsenäisyytensä. Nyt Stalinin viisaan, kansojen välisen ystävyyden ja rauhan politiikan ansiosta, satoja vuosia vanha Suomen kansan kansallinen unelma, Karjalan kansan yhdistäminen jälleen yhteen ja itsenäiseen Suomen valtioon on toteutumassa.

Neuvostoliitto sitoutui tässä sopimuksessa antamaan Suomelle kaiken avun, sotilasapu mukaan lukien. Neuvostoliitto on jo nyt täyttämässä sitoumustaan. Suomen kansanvaltaisen hallituksen kutsusta Puna-armeijan yksiköt ovat auttamassa Suomen kansaa tukahduttamaan sotaprovokaattoreiden sotilaallisia voimia ja tekemässä Suomesta aidosti itsenäisen ja vapaan maan.

Suomen porvaristo on jo kauan tehnyt Suomen itsenäisyydestä kauppatavarana, josta se käy kauppaa imperialistien pössissä. Kyltymättömässä vihassaan SNTL:a ja omaa kansaansa kohtaan Suomen valtiat ovat upottaneet maansa veriseen seikkailuun länsieurooppalaisia imperialisteja miellyttääkseen. Puna-armeijan tehtävä on auttaa Suomen kansaa palauttamaan rauhan niin pian kuin mahdollista, tukahduttaa SNTL:n ja Suomen kansanvaltaisen hallituksen vihollisten

vastarinta ja läheisessä yhteistyössä nyt muodostetun Suomen Kansanarmeijan kanssa varmistaa SNTL:n ja Suomen turvallisuus.

Neuvostoliiton ja Suomen sopimus luo kaikki tarpeelliset ennakkoedellytykset tälle. Tämän sopimuksen ansiosta Suomi on lakannut olemasta valtio, joka palvelee imperialisteja organisoimalla vastavallankumouksellista sotaa SNTL:ää vastaan. Se on rinta rinnan SNTL:n ja muiden Baltian maiden kanssa vakaasti liittymässä niiden valtojen riveihin, jotka suojaavat rauhaa ja turvallisuutta Itämerellä.

Neuvostoliiton ja Suomen sopimusta edelsivät SNTL:n ja Viron, Latvian ja Liettuan solmimat keskinäisen avunannon sopimukset. Kuitenkin, huolimatta näiden sopimusten äärettömästä tärkeydestä suojattaessa pääsyä Neuvostoliiton rajoille, Leningrad ja SNTL:n luoteiset osat olivat suojattomia. Sen jälkeen kun sopimuksessa määritelty Neuvostoliiton meritukikohta Hangon niemimaalla on luotu, pääsy Suomenlahden suulle on estetty SNTL:lle ja Suomelle vihamielisiltä merivoimilta. Siirtämällä SNTL:lle neljä Leningradin reunamilla sijaitsevaa saarta vaara, joka uhkaa Leninin kaupunkia on eliminoitu. Lopuksi etäällä pohjolassa Kalastajasaarenon ja Srednin niemimaiden siirto SNTL:lle tuo turvaa Kuolan niemimaan ja Murmanskin lähestymiselle.

Neuvostoliiton kansat ja koko Puna-armeija ottivat vastaan Neuvostoliiton ja Suomen sopimuksen suurella innolla historiallisesti suurimerkityksellisenä tapahtumana. Monimiljoonainen neuvostokansa hyväksyy täysin hallituksensa viisaan stalinilaisen ulkopoliitiikan.

Puna-armeija – vapautusarmeija tulee kunniakkaasti ja maineikkaasti täyttämään velvollisuutensa loppuun saakka. Se tulee auttamaan Suomen kansaa ja sen kansanvaltaista hallitusta pelastamaan Suomen konkurssikypsien Helsingforsin [sic] valtioiden likaisista käpälistä ja varmistamaan sen rauhanomaisen olemassaolon, vaurauden ja edistyksen.

[Krasnaya Zvezda, 4 December, 1939]

Friendship and Peace

The agreement on mutual assistance and friendship between the Soviet Union and the Democratic Republic of Finland, signed on December 2 in Moscow, marks the beginning of a new era in relations between the two states. The conclusion of this treaty became possible after the Finnish people itself took the fate in its own hands.

Since 1918, the Finland of Mannerheim, Cajander and Tanner has been an arena of vile and insidious anti-Soviet intrigues. Hatred for the USSR, of the country that secured the independence of Finland — was the main driving force in the foreign policy of the reactionary circles of the Finnish bourgeoisie, who without changing the course sent the Finnish state ship along the anti-Soviet channel with the help of the Social Democratic leaders.

While all the Baltic states neighboring the USSR, taking into account the enormous power and international weight of the great socialist power, sought to establish strong friendly relations with it, the Finnish ruling circles only cared about finding patrons among the imperialist powers hostile to the USSR, ready to support them in the adventurous plans to create the “Greater Finland” at the expense of Soviet territories.

Since the beginning of the war in Western Europe, Finland’s hostility towards the Soviet Union grew not by days but by hours. Pushed by warmongers from the camp of Anglo-French imperialism, the Finnish botched politicians did everything possible to break the efforts of the Soviet government aimed to create, in cooperation with Finland, a lasting peace in the Baltic and throughout Eastern Europe. Hostile to the interests of the world, as well as the interests of the Finnish people, the policy of the Cajander-Erkko gang made a complete U-turn during the Soviet-Finnish negotiations.

The Finnish government responded to the Soviet peace proposals with military preparations on the Karelian Isthmus and throughout the country. The Finnish press launched an unbridled campaign, calling for war with the USSR. Newspapers seriously declared that the time had come to expand the territory of Finland up to ... the Urals! Finnish "strategists" argued that Finland is able to put up a "long-term resistance" to the Soviet troops and that during this time major changes would occur in the international situation and Finland will be given support from outside.

Hoping for this promised “support”, the Finnish military provoked a war with the Soviet Union.

The very first days of the fighting showed that the Finnish warriors' calculations were built on sand. As soon as units of the Red Army crossed the Finnish border, the Finnish people rose to fight against the instigators of war, for peace and friendship with the Soviet Union. With the help of the Red Army, the Finnish people will wipe out the provocateurs of war from the face of the earth.

The organizer of the struggle and victories of the Finnish people is the People's Government of the Finnish Democratic Republic, headed by Mr. Kuusinen. The program of this government meets the interests of the entire Finnish people and the interests of peace among peoples. Relying on the support of broad masses, the new government of Finland will be able to ensure the Finnish people a lasting peace and the independence of the country. In accordance with its declaration, this government immediately concluded an agreement on mutual assistance and friendship with the Soviet Union.

This treaty is an extremely valuable contribution to peace. From now on, an unbreakable friendship is established between the USSR and Finland. Both states undertake, in close cooperation with each other, to ensure the security and inviolability of their borders. From now on, the cradle of the revolution — the city of Lenin and the entire northwestern part of the USSR became inaccessible to the arsonists of the war.

Even though Finland has been the most dangerous hotbed of war, this is now being eliminated by the joint efforts of the heroic Red Army and the courageous Finnish people, thanks to an agreement with the USSR, democratic Finland will become the hotbed of lasting peace. This does not interest only the peoples of the USSR and Finland, but it also is in the interests of all the states located on the Baltic Sea. The agreement between the USSR and Finland is not directed against the interests of these countries.

The Soviet-Finnish agreement on mutual assistance and friendship is a strong blow to the provocateurs of the war, because it upsets their insidious plans. This agreement is one more bright proof of the extraordinary love for peace of the Soviet Union, the nobility of its intentions and the consistency of its peaceful foreign policy. As replacement for a small territory on the Karelian Isthmus, the Soviet Union transfers an immeasurably large territory to the Finnish Democratic Republic.

22 years ago, thanks to the Great October Socialist Revolution, Finland gained its independence. Nowadays, thanks to the wise Stalinist policy of friendship and peace between nations, the centuries-old national dream of the Finnish people to reunite the Karelian people in a single and independent Finnish state is being realized.

The Soviet Union undertook the obligation under the agreement to provide all assistance to Finland, including military. The Soviet Union is already now realizing this obligation. At the invitation of the Government of the Democratic Republic of Finland, units of the Red Army are helping the Finnish people suppress the armed forces of the war provokers and make Finland a truly independent and free country.

The Finnish bourgeoisie had long turned the independence of Finland into a commodity that it traded on the stock exchange of the imperialists. In their wild hatred for the USSR and for their own people, the Finnish rulers plunged their country into a bloody adventure in order to please the West European imperialists. The task of the Red Army is to help the Finnish people restore peace as soon as possible, suppress the resistance of the enemies of the USSR and the Finnish Democratic Republic and, in close cooperation with the formed People's Army of Finland, ensure the security of the USSR and Finland.

The Soviet-Finnish Pact created all the necessary prerequisites for this. Thanks to this treaty, Finland ceased to be a country serving the imperialists for organizing a counter-revolutionary war against the USSR. She, side by side with the USSR and other Baltic states, is firmly joining the ranks of the powers protecting peace and security in the Baltic.

The Soviet-Finnish Pact was preceded by mutual assistance pacts concluded by the USSR with Estonia, Latvia and Lithuania. However, despite the enormous importance of these pacts in protecting the approaches to Soviet borders, Leningrad and the northwestern part of the USSR remained unprotected. After the creation of the Soviet naval base stipulated by the treaty on the Hanko Peninsula, the mouth of the Gulf of Finland becomes inaccessible to naval forces hostile to the USSR and Finland. With the transition to the USSR of the four islands located on the outskirts of Leningrad, the danger that threatens the city of Lenin is eliminated. Finally, in the far north, the transition to the USSR of the Rybachy and Sredny peninsulas provides protection for the approaches to the Kola Peninsula and to Murmansk.

The Soviet-Finnish pact was received with great enthusiasm by the peoples of the USSR and the entire Red Army as an event of great historical significance. The multimillion Soviet people fully approves of the wise Stalinist foreign policy of their government.

The Red Army - the liberating army with honor and glory will fulfill its duty to the end. It will help the Finnish people and its democratic government to rescue Finland from the dirty paws of the bankrupt Helsingfors rulers and ensure its peaceful existence, prosperity and progress.

(Computer assisted translation: Pauli Kruhse)